

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

2. Quis poßit censuram suspensionis ferre & in quos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

stulet, ut Clericum ab officio suspensum non inducam, V.C.ad celebrandum, quando is sine peccato celebrare non potest. Sin verò iusta causa ad sit à suspenso non denunciatio sacrificium petendi, tunc licet parere potest.

C A P. II.

Quis possit censuram inferre.

- 1 **Q**ui possunt excommunicare, possunt etiam suspendere; ac vice versa.
- 2 Omnes Clerici possunt suspendi præter Papam, Et Episcopos ob dignitatem ex speciali priuilegio, etiam electos & necdum confirmatos & Cardinales. Nam priuilegia à principe concessa, si nemini sunt præiudicantia, amplè interpretari conuenit.
- 3 Non tantum singulae personæ, sed etiam communitas (capitulum) suspensione ligari potest, idque dupliciter, collectiue & distributiue singulos comprehendens, qui duo modi interdum coniunguntur.

N.B. Suspensio lata in Capitulum, si nihil aliud exprimatur, neque ex adjunctis colligatur, extendi non debet ad personas particulares, quia vox Capituli Collectionem significat, non personas singulas.

C A P. III.

Ob quam Causam suspensio fieri possit.

- 1 **C**ensura suspensionis non incurritur sine propria culpa. Ratio, quia suspensio est pœna. Plerunque requirit Culpam mortalem, quia pœna debet esse commensurata culpæ: suspensiones autem sunt pœnæ graues. Interim etiam ob leuem culpam